

Anhang B

til

1851. Rigsdagstidenden № 44.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Forts. af Erklæring over Forslag til Lov, indeholdende adffil. Best. om Jagt og Afl. af Jagt.)

§ 8 er Landstingets § 10, dog saaledes, at Ordet „sammenhængende“ er udeladt, hvorimod ikke kan være Noget at bemærke.

§§ 9, 10, 11 og 12 (Landstingets §§ 11, 12, 13 og 14.)

§ 13 er Landstingets § 15, forsaavidt angaaer det 1ste Punktum. Resten af bemeldte § 15 er udeladt, og istedetfor ere optagne nogle Bestemmelser, hvorved Jordbrugere bemyndiges til, under visse Betingelser, for at skaffe sig Fred for Kronvildt og Daavildt, at bortskytte dette, mod at aflevere det til Eieren.

Enkelte af os nære vel nogen Betænkelse ved at gaae ind paa disse Bestemmelser og kunne i saa Henseende henholde os til Distringener under Sagens Forhandling i Landstinget, hvor et lignende Forslag var fremsat.

Da vi imidlertid Alle maae indrømme, at det er høist vanskeligt, ja næsten umuligt at fastsætte rejsfærdige Regler for Erstatning af Bildtskade, og Sigt undgaaes ved at sætte de af Folkethinget vedtagne Bestemmelser istedetfor de i Landstinget antagne, saa troe vi at burde tiltræde hine Bestemmelser, der, om de endog kunne synes temmelig strenge mod Jagteieren, dog maae ansees vel stikfede til at skaffe Jordbrugerne Fred for Kronvildt og Daavildt.

Vi anbefale saaledes Paragraphen til Antagelse i det Hele.

Hvad angaaer den af Folkethinget vedtagne ny § 14, da kunne vi, Stampé og Treschow, ikke i det Hele gaae ind paa samme.

Vi finde ikke nogen Betænkelse ved, at den Ret, som Frdn. af 20de Mai 1840 § 12 giver enhver Jordbruger til at dræbe visse skadelige Dyr og Fugle, udvides til ogsaa at gjælde Bildgæs, Skader, Spurve og Krager. Hvad

vi derimod ikke kunne tiltræde, er Tilladelsen til, i det nævnte Diemed at anvende Skydevaaben.

Under sliq Tilladelse skjuler sig nemlig, saavidt vi sjonne, og hvilket vi antage at ville indrømmes af enhver i disse Forhold praktisk kyndig Mand, en almindelig Frigivelse af Jagten, som ikke er Lovens Hensigt.

Den skadeligste Art af de nævnte Fugle ere utvivlsomt Bildgæs, og naar det, med Hensyn til denne deres Stadelighed, og i Betragtning af, at Bildgæs vanffeligen ville kunne dræbes uden ved Anvendelse af Skydevaaben, tillades de ikke jagtberettigede Jordbrugere mod dem at anvende disse Vaaben, saa troe vi, at der er gjort al den Indrømmelse, som med Billighed kan fordres, og at enhver videre Indrømmelse i den nævnte Anledning vilde være en Ubillighed mod Jagteieren.

I Genhold hertil tillade vi os at foreslaae, at i § 14, 6te Linie, mellem Ordene „Diemed — at“, indskydes Ordene „forsaavidt angaaer Bildgæs“.

Vi, Berthelsen, Flensborg, Holberg og D. Nielsen kunne ikke tiltræde denne Indstilling, men anbefale § 14, uden Forandring, til Vedtagelse.

Mod de af Folkethinget vedtagne nye §§ 15 og 16 finde vi Alle ikke Noget at erindre.

§ 17 er Landstingets § 16.

Endskjøndt § 18 forekommer os at være en næsten oversflødig Bestemmelse og høist sjelden at ville komme til Anvendelse, saa skulle vi dog ikke ytre os mod dens Antagelse. Hvad der paa en Maade gjør bemeldte Paragraph oversflødig, er den Omstændighed, at den i samme fastsatte Tid, fra 1ste Mai til Sæden er opbunden, falder sammen med de i § 17 omhandlede saakaldte forbudne Tider, nemlig fra